

?Una vida feliç

En una recent entrevista a *El Periódico* (30/1/2022) li demanen a l'escriptora Isabel Allende, que és a punt de complir 80 anys, si ha tingut una vida feliç. I ella respon: «Quan era jove vaig pensar que tindria un matrimoni per a tota la vida i una família gran, que s'ajuntaria els diumenges. No va passar res d'això! Però quan miro enrere veig que he tingut una vida interessant. Jo prefereixo una vida interessant a una vida feliç». Parlant des del pedestal on ella mateixa se situa i des de la presumpció que la vida d'una mare de família nombrosa per força ha de ser banal, l'escriptora es vanta d'haver dut una vida superior, la qual cosa em sembla que és molt suposar. Llegint-la em quedo amb el dubte de saber si la seva resposta delata una alta dosi de vanitat o un intent inconscient d'autoengany. Però també pot ser que ho digui convençuda perquè sigui d'aquelles persones que prefereixen més ser admirades que ser estimades i més ser famoses que ser felices. En el món intel·lectual n'hi ha moltes de persones així, però cada cop n'hi ha més també entre les il·letrades. Ara que per ser famós ja no cal despuntar en cap art, són cada dia més les que vendrien la seva ànima al diable per acariciar la glòria de la popularitat. I des de la tele, i més encara des de les xarxes socials, s'hi escarrassen d'una manera patètica, infravalorant les coses més interessants de la vida (com ser mare de família, per què no?), boges per destacar com sigui.

Fa prop de trenta anys, a la revista *Panorama* (18/1/1993) entrevistaven el poeta Leopoldo María Panero, que el 2014 va acabar els seus dies a l'hospital psiquiàtric on estava ingressat. La periodista li demanava en què li agradaria reencarnar-se i ell responia: «En un obrer o en un xicot de poble, guapo, com deia un text meu: ?Que enamora les dones sense estridències de glòria ni por de la reputació'. No tornaria a ser poeta perquè és el que em va dur a la destrucció». Amb una sinceritat descarnada acceptava la seva derrota. Probablement hagués preferit ser un feliç pare de família a ser un escriptor maleït. Estant totalment d'acord amb Leopoldo Maria Panero i discrepant d'Isabel Allende, em demano si de debò pot haver-hi una vida més interessant que una vida feliç. Diria que no.